

Sursa: www.pemptousia.ro *Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm*, Editura Predania, București, 2010.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Vineri: 21 februarie**
18:00 – Sfântul Maslu
- **Sâmbătă: 22 februarie**
08:00 – Sfânta Liturghie și Parastas
18:00 – Vecernia
- **Duminică: 23 februarie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Duminica Înfricoșătoarei Judecăți*
(a Lăsatului sec de carne)
→ *Sfântul Sfințit Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Cuvioasă Gorgonia*

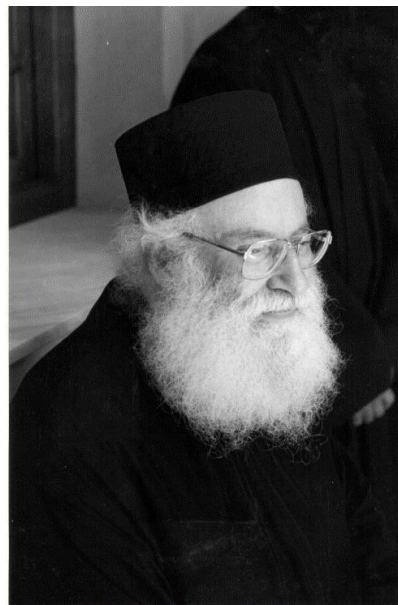

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București
www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

♦ Nr. 60 / 16 februarie 2014 ♦

PĂRINTELE
ATHANÁSIOS MYTILINEO

DIAVOLUL ȘI EGOISMUL
OMENESC, CAUZELE EREZIILOR

Erezia nu este altceva decât interpretarea dogmelor prin intermediul rațiunii umane. Este, așadar, încercarea omului de a înțelege cu mintea sa tainele Lui Dumnezeu. Și, atunci când omul încearcă să înțeleagă cu mintea ceea ce nu poate fi înțeles, mai departe, vrea și să clasifice aceste dogme. Vrea, adică, să înțeleagă logic ceea ce este dincolo de logică. În încercarea aceasta a lui, de a pricepe cu ajutorul rațiunii ceea ce este dincolo de limitele înțelegerii umane, în mod firesc, nu va putea să surprindă toate aspectele dogmei, și va eșua. Iar aici apare erezia.

Așadar, erezia este rezultatul încercării omului de a înțelege în mod rațional Cuvântul Lui Dumnezeu, adică a descoperirii voinței Lui Dumnezeu, căci, repet, descoperirea de la Dumnezeu este dincolo de înțelegere, de a pricepe

cu mintea, este dincolo de logica noastră. [...]

Ce anume generează erezia? Două lucruri: diavolul și egoismul omului. Diavolul este cel care împrăstie zăzania între oameni, așa cum cunoaștem din parabola evanghelică a semănătorului. După cum v-am mai spus, aceasta este metoda lui, metoda mistificării. După Cruce și Înviere, diavolul pune în practică această metodă a mistificării, care înseamnă, de fapt, îndepărtarea de adevăr, sau, altfel spus, erezia. Diavolul nu neagă [ceea ce este evident pentru toți] ci doar prezintă lucrurile așa cum vrea el. Aceasta este metoda pe care el o folosește sistematic. Ceea ce schimbă din când în când este doar nuanța. Însă, mereu va folosi aceeași metodă, indiferent de epoca istorică, de la Răstignire și Înviere și până astăzi. Mistificarea este rodul invidiei diavolești și al răutății.

Dar și egoismul, de care omul dă dovadă de foarte multe ori, poate să dea naștere ereziei. Erezia se naște, fie din mândria de care omul dă dovadă, fie din cauza vieții imorale pe care o duce. Atât mândria, cât și viața imorală sunt folosite cu iscusință de către diavol, sunt instrumente la dispoziția sa, și, având în mâinile sale pe cei mândri și pe cei desfrânați, transmite în lume, prin intermediul lor, ereziile sale.

Sursa: www.pemptousia.ro

Părintele Athanasios Mytilineo,
Mic Antiretikon – Diavolul și egoismul omenesc, cauzele ereziilor, 6 febr. 2014.

PĂRINTELE VALENTIN MORDASOV

ÎNVĂȚĂTURI

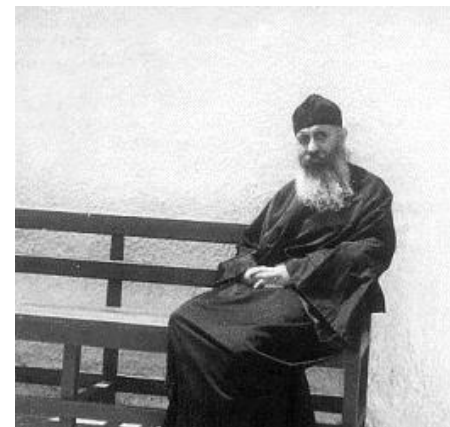
Apostolul ne sfătuiește să prețuim timpul. Oamenii observă că timpul a început să se scurteze. Acest lucru se întâmplă din cauza faptelor omenești rele, păcătoase. O zi a devenit ca un ceas, o lună ca o zi, dar cu toate acestea mulți dintre noi rămân în aceeași stare, continuând să cheltuiască timpul în zadar. Sfântul Serafim de Sarov ne învață să întrebuițăm timpul pentru atingerea scopului vieții creștine: *dobândirea Duhului Sfânt*.

Cum ne putem da seama dacă Sfântul Duh locuiește în noi? După roade: dacă avem smerenie, milosârdie, dragoste, dacă suportăm toate cu răbdare, dacă suntem mulțumitori Domnului. Dar dacă tu contrazici, obiectezi, e semn că în tine locuiește duhul contradicției. Duh rău este în tine și dacă te mânii, dacă te superi, dacă te răzbuni. Asemenea și dacă fumezi. Pe toate acestea trebuie să le alungi de la tine, ca să faci loc venirii Duhului Sfânt. [...]

Roagă-te cu atenție. Ține minte: rugăciunea răscolește demonii. Nu te da bătut! Cine cascadează la rugăciune, acela îl mânie pe Dumnezeu. Cine se roagă, dar cu oamenii se ceartă, acela lucrează pentru demoni! Lacrimile la rugăciune sunt bune, dar ferește-te ca ceilalți să le vadă. La rugăciunea obștească străduiește-te să nu te deosebești de alții: evită evlavie demonstrativă, închinăciunile până la pământ fă-le când trebuie, după rânduială. Acoperă capul în semn de smerenie (dacă ești femeie). Lucrează pentru cultivarea binelui în sufletul tău, luptă împotriva răului. [...]

Se spune că există *oameni trupești* și *oameni duhovnicești*. Care e deosebirea dintre ei? Cel trupesc trăiește împlinind poftele trupului său, iar cel duhovnicesc trăiește în credință, lucrând pentru a se face plăcut lui Dumnezeu. După roadele lor îi veți cunoaște. Cel trupesc face răul și uită că l-a făcut, dar ține minte atunci când cineva îi face lui rău; cel duhovnicesc iartă. Cel trupesc fură, cel duhovnicesc se leapădă de ale sale etc. Cel duhovnicesc dobândește Duhul Sfânt, își întărește credința; cel trupesc dobândește duhul rău, prin faptele sale rele devenind sălaș al acestui duh. Duhul rău îl duce în cele din urmă la pierzanie, dacă acel om nu-și vine în fire.

Sursa: www.razbointrucuvant.ro
Pr. Valentin Mordasov, duhovnicul de la Pskov, *Învățăături și întâmplări minunate*, Editura Sophia, 2011.

ARHIMANDRIT EPIFANIE THEODOROPOULOS

ROBII ȘI IDOLATRII MODERNI

Avem impresia că astăzi suntem liberi. Este însă adevărat acest lucru? Desigur, nu-i avem pe umerii noștri pe stăpânii din vechime, însă suntem robi, mai mult sau mai puțin, patimilor noastre. Cineva vede ceva la televizor și spune: „Măine mă duc să cumpăr lucrul la care s-a făcut reclamă,” fără să aibă însă nevoie de el. Asta se numește libertate? Când o femeie vede la televizor pe unii sau pe alții că-și schimbă îmbrăcămintea după modă, ajunge să spună și ea: „Nu mă pot duce cu aceeași rochie la două nunți” – este aceasta libertate?

Credem teoretic „întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul,” însă, în practică, suntem idolatri! Aducem închinare idolilor – fie celui numit modă, fie consumismului, fie bogăției, fie altora.